

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

ו.

עין משפט
גור מצוה

כב א מיי פ"ג מהלכות
מעילה הלכה א:

שיטה מקובצת

אז מועלין בו לאחר זריקה
אין מועלין בו קדשי חמה
א קודם שקיעת החמה
ולאחר (ס"א סמוך) שקיעת
החמה הכי אות ה' ה'
נמחק: ו' ליתני לפני שקיעת
החמה ולאחר תיבת קודם
לש"ש: ז' דהוה ליה שהות.
תיבת ביה נמחק: ח' זריק
וה"ל לפני אות א' נמחק:
ט' דלא הוה שהות אות א'
והיבת ו' ליתני חמק: י' תיבת
פירוש נמחק: יא קודם
זריקה לאחר: יב כו כולה
סוגיא. תיבת כלומר נמחק:
יג למזריקה א"כ אימת פיגול
תיבת אבל אימת נמחק:
יד דהא מוקמינן ליה בנשנית
הקבלה בחכמי רבנן בחולכה
ל' מצוה: יו לי דאריי
בנון שפיגול בסוף הקבלה
דהוה: יז בתחלת הקבלה
הה"ד ומה"ד וקמי' מועלין
ש"ס: יח דאין מועלין
מיירי: יט קשה משמע
דאי תיבת דא"כ אי
נמחק: כו אתו דהא למ"ד
היה אכילה כו' ליישב
מתניתין אס: כז שנינו אלא
דמיירי לאחז זריקה
ומכל מקום כי פיגול כו' לא
מפקא מיירי: כח שנינו דרב
גידל תנאי היא ובמתניתין:
כט ורבי שמעון: לו פיגול
מפקא מיירי (א' נמחק) מידי
מעילה. יא ספרי במדבר
כדמסיק לפני זריקה הינו
קודם שיראה לזריקה. ס"א
דמייקס ומתניתין אחיא
כר"ש וייראה נמי לא קשיא
ליה דמיירי קודם שיראה
לזריקה ולאחר שיראה
כדמסיק ובלא זרק דמשמע
ליה דהיה זריקה שנינו
ותנאי היא מתניתין זריקה
ומתירא אכילה. תיש כו':
לא [אבל] למאן דאית ליה
גמולתי לש"ש: כג שנינו.
גמולתי קשה לי לפי פ'
זו דהייבא מתוקמא מליה
רב גידל למ"ד היתר זריקה
מתניתין וייראה לאחר
שיראה לזריקה אין מועלין
בו והלא כו' לי היתר
זריקה למאן דאית ליה היתר
זריקה שנינו כמו (זריקה)
[אכילה] למאן דאית ליה
היתר אכילה שנינו ובל
רב גידל יפרש בהבירא
כמ"ד היתר אכילה ולא
נפרש דלפני זריקה ולאחר
זריקה מועלין בו קאי ור"ל
פיגול פי' באחת פני עבודות
לפני זריקה מועלין בו לאחר
זריקה אין מועלין בו לא
נפרש כן אלא נפרש דאפילו
בשם שאם פיגול לאחר זריקה
שמועלין בו דאין
פיגול אלא בארבע עבודות:
עט מועלין בו. תיבת כו'
נמחק: סז מועלין בו.
נמכל: סח תיבת דבאל אית
אין זרק ורבי אימא היתר אות
י' נמחק: סט מפרק את אל
זרק אע"ג דלא פיגול אין:
עט למזריקה קודם פיגול אבל
מ"מ לא זרק עדיין ורבי
מועלין ש"מ דהיה. תיבת
ומש"ה נמחק: ספ מוכין

ביצד לז' לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו קדשי מיהא
לפני זריקה מועלין בו לא דהוה ז' ביה שהות למזריקה דאי בעי
זריק. ס"א והא לפני זריקה ממש שלא זרק מועלין בו ואע"ג דליכא היתר
זריקה מכל מקום מועלין בו משום דהיתר אכילה שנינו לא דלא ה' הואי

ליה שהות דקבלה סמוך לשקיעת החמה
דלא נעשית הקבלה ז' בהכשר: מאי
איריא דמי לפני זריקה. ו' פירוש כלומר
אמאי מפליג בין קודם ז' לאחר זריקה
ליפלוג בקודם זריקה גופיה בין קודם
לראיות ושמי בין לאחר לראיות זריקה
וליתני הכי קודם שקיעת החמה אין
מועלין בו דליכא לראיות זריקה לאחר
שקיעת החמה מועלין בו דליכא לראיות
זריקה ושמי בין קמי זריקה שיראה
לזריקה כו' כלומר לפני זריקה לאו דוקא
אלא כ"ל קודם שיראה לזריקה:

הא שמע רבי שמעון אומר יש פיגול
בו' י' כלומר סוגית פיגול הו'
כמו גבי נותר אמנם קשה היכי קאמר
דמיירי דהוה שהות למזריקה י' אל
אימת פיגול דקבלה לא מניס אמרת
דהא י' מוקמת לה כזעשה קבלה בהכשר
וגם דהיוך לא מניס אמרת דהא רבי
שמעון אלא דמנשיר זריקה בפרק קמני'
דזבחים (דף י"ג.) משום דהוה לה עבודה
שאפשר לנטלה בנון שומט צד המנשא
זורק לכן נראה לי י' כגון שפיגול צסוף
י' קבלה דהוה שסות למזרק במתלה
י' קבלה וקמי' מועיל וש"מ היתר
אכילה שנינו משמע אל סופא דאין
י' מועיל מיירי לאחר זריקה ממש
י' ויתם א"כ י' תיסקי לרב גידל דלמר
זריקת פיגול לא מפקע מידי מעילה
י"ל דרב גידל משני לה כדמסיק דהכא
לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה
ולאחר זריקה ולאחר שיראה לזריקה
ולעולם קודם שיראה משום דהיתר זריקה

שנינו ומ"מ קשה טו דא"כ הו' היא סיעתא למ"ד היתר אכילה שנינו ליתא
לרב גידל חוה אינו טו דלמ"ד היתר אכילה שנינו לא מני' לישב מתינתא
אם לא כדכר גידל דהא לעיל גבי מתי' דקמי' ששחט בנון לזמנו וזון
למקומו י' מיירי על כרחך זורק כבר מדקאמר מועלין דאי בלא ז' ז' ז' ז'
איריא משום דפיגול אפילו לא פיגול נמי כיון דהיתר אכילה שנינו י' ז' ז'
כי פיגול אע"ג זורק לא מפקע מידי מעילה אלמא כי אמרין נמי היתר
אכילה שנינו אימא לרב גידל והכא משמע דליתא לרב גידל אלף א"כ
אמרין דהיתר זריקה שנינו ואומר השר מוקי' דהא לא קשיא כלל למ"ד
היתר אכילה שנינו אמר לך דכולי עלמא אית להו כוונה דהיתר אכילה שנינו י'
ובמתני' אית ליה י' יהושע לרב גידל כדפירשהו דעל כרחך מירי זורק
יש לר"ש כדרייתא לית ליה לרב גידל רב גידל אמר לך דכולי עלמא אית
להו כוונה דלא אמאי זריקת פיגול ז' ומפקע מידי מעילה ובהא פליגי דר'
יהושע אית ליה היתר אכילה שנינו ומיירי זורק כדפירשו לעיל ור"ש
י' דמתניתא מיירי בלא זריקה ור"ל ליה היתר זריקה שנינו: (עט) **הא שמע**
הפיגול בקדשי קדשים מועלין בו י'. ללא זורק וש"מ היתר אכילה שנינו
דמשמע זורק פיגול מועלין י' דבלא פיגול אין מועלין בו ודווקא משום
זורק י' ואיכא היתר אכילה הא לא זרק אע"ג דלא פיגול מועלין כיון דליכא
אין מועלין דילמא ה"ה בלא זרק י"ל דהי' פירשו לאו זורק דהוה שהות
למזרק י' אל לא זרק ומשום הכי מועלין דהיתר אכילה שנינו דאי היתר
הפיגול מיירי כשפיגול צסוף קבלה כמו שפירשו למעלה ומשני לא דלא זרק
מזרז י' דהא זורק משמע זורק ממש ופירש ריב"ז דה"ק מני' לאו זורק כו' דאית ליה י'
מתינתא ז' אמת לאשמעינן כדכר גידל זריקת פיגול לא
מפקא מידי מעילה ועל כרחך מיירי זורק ודוקא פיגול הוא דלא לא
זריקה שנינו א"כ הוה ליה למתני מעילה לזריקה ומכרז גידל אלף דואי היתר אכילה שנינו וא"כ על זורק
זורק דאי בלא זרק מני' איריא פיגול אפילו לא פיגול נמי דהא זענין היתר אכילה אלף דואי מיירי זורק
זורק משום דהיתר אכילה שנינו לא דלא זרק כלומר ארבעה ליתא לרב גידל דזורק לא מיירי דאס כן
זרק ומשום דהיתר זריקה שנינו: **כל דאיתו י'.** שלא כתיקנה לא מיימא והיינו ככר גידל כל לאפוקי מידי מעילה
שלא כתיקנה נמי משמע
מידי מעילה ולעיל כשמתיה דרב גידל פירשתי טעם נכון:

כילד לך. הדם כגון שנתקבל היום ולא זרק עד למחר אם אכל הגשר לפני
זריקה מועלין בו אכלו לאחר זריקה אין מועלין בו דסבירא ליה לר' שמעון
זריקת לן מוילאה מידי מעילה כזריקת כשר. קמי' מיהת לפני זריקה
מועלין בו מני' לאו דהוה שהות ציוס למזריקה דאי בעי זריק וף על גב
דנתקבל צסוף לא נפיק מידי מעילה עד
לאחר זריקה והכי לפני זריקה מועלין
בו האיל ועדיין לא זרק הדם לא היה
בו שעת היתר ושמע מינה היתר אכילה
שנינו: לא דקבלה סמוך לשקיעת
החמה. ומשום הכי לן דלא הוה שהות
למזריקה והוה אכל הגשר בלילה לפני
זריקה והכי מועלין שהי' הדם עדיין לא
היה לזרק ולא מנינן למימר כל
העומד לזרק מרוק דמי': אלף א' הוה
שהו. דנראה לזרק אמרין כזורק
דמי ואין בו מעילה דהיתר זריקה שנינו:
אי הכי. אדמי' לן לפני זריקה ליתני
הכי שקבלו קודם שקיעת החמה דהוה
שהות למזריקה ולן אין מועלין בו דהוה ליה
והיה עומד לזרק מרוק דמי דמי דהיתר
זריקה שנינו קבלו לאחר שקיעת החמה
דנשטת בלילה ולן ואכל הגשר מועלין
בו דהא אינו זורק וז' לזרק זריקה כשרה
ולאו כזורק דמי הילך מועלין בו: הי'
נמי קמי' קודם שיראה לזריקה. דהא
שעדין לא נראה לזריקה אם אכל הגשר
מועלין בו אלף אחר זריקה אחר שנתראה
לזריקה שקבלו קודם שקיעת החמה
דהוה שהות ציוס למזריקה אין מועלין
בו האיל והיה עומד לזרק מרוק דמי
ולעולם היתר זריקה שנינו: ס"ה רבי
שמעון אומר נו'. וכולה מיתרלא כסוגיא
לעיל דיש נותר: לאחר זריקה אין
מועלין בו. דסבירא ליה דזריקת פיגול
מוילאה מידי מעילה בקדשי קדשים
כזריקת כשר ופליגא אדרב גידל.

והכא ליכא למידק לטעמיה דר"ש כדדייק
לעיל) כהפיגול לעולם מועלין בו טעמא דפיגול הא לא הוה פיגול אין מועלין
בו דהא סבירא ליה לר"ש דזריקת פיגול מוילאה מידי מעילה כזריקת כשר:
מאי לאו זורק. וטעמא משום הכי הוה דפיגול אינו מוילא מידי מעילה
אף על פי שזרק זה בצבש כיון שזרק אין מועלין בו ש"מ היתר אכילה
שנינו דבעינן שזרק: לא דלא זרק. אלף שנתקבל צכלי וצפיגול הוא דלא
אמרין כזורק דמי הא ככשר אמרין כזורק דמי דהיתר זריקה שנינו:
אלף זרק מאי ה"ג. דבעינן למימר דאין מועלין פיגול מאי איריא דמי
ספא קדשים קלי' ליתני צבדשי קדשים כן. לפני זריקה מועלין אין
לאחר זריקה אין מועלין (א): והאי הכי נמי. מני' ז' ז' ז' ז'
ספא: אלף הא קמ"ל דכל לאיסוי לזי מעילה. כגון אימורי קדשים
כתיקנה כגון זריקת פיגול מפקא מידי מעילה ודלא ככר גידל והיינו
קליס זריקה כתיקנה שאין בה פיגול אמאי' לזי מעילה האימורין ולא
זריקת פיגול: כל לאפוקי מידי מעילה. כגון צסר קדשי קדשים (ב) שלא
דאמרין במסכת מנחות [מ:] הא אימתו רב גידל דהא סתמא ורבי שמעון
דמריהו סבירא להו דזריקת פיגול מוילאה מידי מעילה בקדשי קדשים:
מתני'

היתר אכילה וא"ת מנליה הא דדווקא זורק מיירי למידק י' דבלא פיגול אין
למזרק י' אל לא זרק ומשום הכי מועלין דהיתר אכילה שנינו דאי היתר
הפיגול מיירי כשפיגול צסוף קבלה כמו שפירשו למעלה ומשני לא דלא זרק
מזרז י' דהא זורק משמע זורק ממש ופירש ריב"ז דה"ק מני' לאו זורק כו' דאית ליה י'
מתינתא ז' אמת לאשמעינן כדכר גידל זריקת פיגול לא
מפקא מידי מעילה ועל כרחך מיירי זורק ודוקא פיגול הוא דלא לא
זריקה שנינו א"כ הוה ליה למתני מעילה לזריקה ומכרז גידל אלף דואי היתר אכילה שנינו וא"כ על זורק
זורק דאי בלא זרק מני' איריא פיגול אפילו לא פיגול נמי דהא זענין היתר אכילה אלף דואי מיירי זורק
זורק משום דהיתר אכילה שנינו לא דלא זרק כלומר ארבעה ליתא לרב גידל דזורק לא מיירי דאס כן
זרק ומשום דהיתר זריקה שנינו: **כל דאיתו י'.** שלא כתיקנה לא מיימא והיינו ככר גידל כל לאפוקי מידי מעילה
שלא כתיקנה נמי משמע
מידי מעילה ולעיל כשמתיה דרב גידל פירשתי טעם נכון:

(א) [ומפסקה רפ"ח],
(ב) [ומנחת קדש: ב] (ד) דף י"ג.
(ג) [גזל' מתאין: ב] (ה) והא
לפני כו' זריק, (ו) בהכשר הסיד'
ואח"כ דיה מאי איריא מי בין
קודם זריקה לאחר כו' זריק.
(ז) ז' אימת פיגול. (ח) קבלה
הסיד' ואח"כ דיה וקמי'
מועלין. (ט) ז' מועלין.
(י) ע"כ מיירי זורק חל"כ
מקאמר כו' שנינו ומ"מ כ'
(כ) הא לא פיגול אין
כו' זריק. (ל) שנתקבלה בהכשר
זריק. (מ) דמסתמא כ'.

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אכל ז' וכו'
אין מועלין בו ענינו ורבינו דואי
כ"ל וה"ל: (ב) ד"ה לא
וכו' קדשי קדשים אפילו
שלא מתיקנה:

רבינו גרשום

דפיגול אינו מוילא מידי
מעילה ולכ"כ אמר לעיל
(אין) מועלין בו: לן לפני
זריקה הגשר. כגון ששטת
היוו וקבלו הדם בכוס
ולא זרקו עד למחר ואכלו
הגשר: מועלין בו. אכלו
לאחר זריקה אין מועלין
בו אלאם סבירא ליה לרבי
שמעון (סבירא) דזריקת
לן מפקא מעילה. ובל"מ
אמר ליה לן לפני זריקה
זרק הדם ואכלו מועלין בו
לן לאחר זריקה אין מועלין
בו במאי לא דהוה שהות ציוס
למזריקה דאיבעי זריק ליה
אע"ג ונתקבל בכוס לאפוקי
ממעילה עד לאחר זריקה
ומש"ה היתר אכילה שנינו:
ליתני לן קודם שקיעת
החמה אין מועלין בו. היינו
דאיבעי זריקה ולן לאחר
שקיעת החמה דחטתיה
לאחר שקיעת החמה: הכי
נמי תקני לן לפני זריקה
היינו קודם שיראה לזריקה
קודם שקיעת החמה: ובל"מ
ר' שמעון אמר יש פיגול
כו'. כולה סוגיא דיש פיגול
כסוגיא דלעיל דיש נותר.
הוא דר' שמעון דאמר וזריקת
פיגול מפקא מידי מעילה.
פלוגא אדרב גידל. והכא
לטעמא דרבי שמעון ויכא
למידק כי הכי דדייקנן
לעיל כהפיגול לעיל' מועלין
בו טעם דפיגול לא פיגול
אין מועלין בו דהא ר'
שמעון נמי בזריקת פיגול
נמי רב דאין בו מעילה:
מאי אלו זורק. נשטת
דפיגול משום הכי אינו
זורק מידי מעילה אלא
זורק הא לאו פיגול אין
מועלין בו בחר זורק וש"מ
היתר אכילה שנינו דבעינן
לזרק ודלא ליה
אלא נתקבל בכוס ובמנין
לאו אמרין כזורק דמי הא
דמי דהוה אמרין כזורק
דמי דהוה זריקה אית:
מאי אלו הכי נמי.
דבעינן למימר אין מועלין
בפיגול מאי איריא דמי
דמא בקדשים קליס כו':
והאי הכי נמי. ולא אישטריך
ספא: אלא הא קמ"ל. ספא
דכל לאיתוי לזי מעילה
אימורין קדשים קליס:
כל לאפוקי לזי מעילה.

שנתקבל בהכשר תיבת שניתקנה נמחק: [עט] מאד זורק תיבת דהא נמחק: ט' סתמא דאית לאשמעינן כדכר כו' מעילה וא"כ על כרחך:
[א] דלא מפקא מידי אית' ז' נמחק: [ב] כדלעיל דף י"ג (ע"ט): [ג] גידל דהיתר כו'. על תיבת דודאי מיירי זורק משום נשטת קי למעלה
להיתר כי לפי דהוה י' נמחק: